

deles havde ladet Arbejderne standse, saaledes at man ikke havde begyndt paa Anlægget af Løbet til Gasværket, men iøvrigt yttrede han sig paa den Maade, som jeg har oplyst ved, hvad jeg tillod mig at oplæse. Nu derimod veed man, at de 300,000 Rd. ere bevilgede og man veed, at der er begyndt paa Anlægget af dette Løb; idetmindste ere jo Muddermaffiner komne derud. Dette vil altsaa sige, at man har gjort noget af det, som efter Manges Mening og ogsaa efter den tidligere høit-agtede Indenrigsministers Mening let kunde komme til at præjudicere Spørgsmaalet om Kallebodstrands meest forstandige Anvendelse til Kjøbenhavns Bedste. Derfor har jeg tilladt mig at spørge, om Indenrigsministeren ikke maatte ansee det for nødvendigt, at det, da der nu ovenikjøbet er kommet den Omstændighed til de øvrige, at, som jeg tidligere har udtalt, Fæstningsterrainet er afhændet til Communen og eventuelt skal sælges til private Anlæg og navnlig til industrielle, hvortil særlig de Grunde ville egne sig, som ligge langs med Kallebodstrand, dog ikke var det Rigtigste at søge at tilveiebringe en Plan for Anlægget, og i Genhold hertil er det, at jeg har tilladt mig at udtale, hvorledes den Commission, som tilbunds skulde undersøge Sagen og endelig udfaste Planen, maatte sammensættes. Jeg troer, at der herved er taget alle de Hensyn, som der paa nogen Maade kunde tages, haade til Kjøbenhavns Handel og Sæbafart, til den høie Rigsdag, til Kjøbenhavns Communalbestyrelse, til Havnebestyrelsen, og endelig til de forskellige Ministerier, som maatte være implicerede dert, idet det foruden for Indenrigs- og Finantsministeriet ikke er ganske uden Interesse for Krigs- og Marineministeriet, hvorledes Havneanlægene stee nord og syd for den egentlige Havn; dette er visstnok af ikke ubetydelig Interesse. Jeg skal ikke udtale mig videre derom, det er skeet tidligere i dette Thing; jeg skal ikke rippe op dert, men jeg mener, at dette tilstrækkeligt motiverer, hvorfor jeg har tilladt mig at foreslaae, at ogsaa Krigs- og Marine-ministeriets Interesser skulde varetages i denne Sag.

Indenrigsministeren: Der er visstnok fuldt saa megen Anledning for mig som for den ærede Forespørger til at begynde, omtrent som han gjorde, med at ønske, at jeg i denne Sag var noget mere saglyndig, end jeg er, thi foruden at Forespørgslen angaaer en Sag, som efter min tidligere Stilling har ligget mig temmelig fjern, nægter jeg ikke, at det er en streng Fordring 8 Dage, efter at man har tiltraadt et Ministerium, at forlange en fyldestgjørende Besvarelse af et Spørgsmaal af saa betydeligt Omfang haade i Tid og i Rum, som den nærværende Forespørgsel antyder. Det er en Selvfølge, at, hvad jeg i denne Henseende kan have at svare, nærmest maa betragtes som en Slags actmæssig Besvarelse, idet det selvfølgelig ikke har været mig muligt ved personlig Undersøgelse at komme til nogen anden Opfattelse af Spørgsmaalet end den, som jeg har kunnet komme til gennem Acterne. Jeg skal da, med dette forudskiftet, tillade mig at sige, hvorledes Sagen stiller sig for mig. Den ærede Forespørger viste tilbage til en Tid, hvori denne Sag havde været behandlet, om jeg saa maa sige, med Partikidenskabens hele Hede, og dette er selvfølgelig et Moment, som ikke kan være uden Indflydelse paa den Maade, hvorpaa Ministeren maa ansee sig forpligtet til at stille sig til Sagen. Hvad Forespørgsleens enkelte Dele angaaer, da skal jeg tillade mig at bemærke, at de Meddelelser, som den ærede Forespørger gav, efter min Mening berøe paa urigtige factiske Oplysninger, idet jeg nemlig her har liggende for mig — hvad der skal være til den ærede Forespørgers Tjeneste — en Udskrift af Havnemesterens Journal, der netop er ført med særligt Hensyn til Sisforholdene paa Kjøbenhavns Rhed paa den Tid, da Havnen var lukket, og jeg tilstaaer, at ved at see Resultatet af disse Sagtagelser kommer man netop til det Modfatte af det, som den ærede Forespørger troede maatte blive Følgen af Reshaleens Beliggenhed der, hvor den ligger. Resultatet af Optegnelserne er nemlig dette, at Sisdamnelsen begynder den 4de Februar d. A. og paa Grund af det kolde Veir — en Temperatur